

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

ЗА УСПІХ ЗАВТРАШНІЙ

Виготовити понад норму 10 кубічних метрів збірного залізобетону — таке зобов'язання взяла на себе комсомольсько-молодіжна бригада Леоніда Коваленка з першого цеху заводу будівельних конструкцій виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Про це колектив цеху дізнався на зборах, присвячених почину москвичів — провести 19 квітня Ленінський комуністичний суботник. Бригада Коваленка першою на підприємстві відгукнулася на патріотичну ініціативу і закликала всіх працівати по-ленінськи, по-комуністичному.

В. СТЕЛЬМУХОВ,
секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».
м. Світловодськ.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ ЖУРНАЛІСТІВ

11 лютого Кіровоградський міськом Компартії України і бюро обласної організації Спілки журналістів України провели прес-конференцію для журналістів обласного центру з питань капітального будівництва в місті.

З повідомленнями на прес-конференції виступили перший секретар міськомпартії В. О. Сокуренько, голова виконкому міської Ради народних депутатів К. М. Черевко, керуючий трестом «Кіровоградмашвазбуд» В. С. Бабін, керуючий трестом «Кіровоградмашбуд» Г. І. Хищенко, головний архітектор міста В. Є. Кривенко

Серед доярок-тритисячниць Петрівського району, які недавно зібралися на традиційній «вогник», наймолодшою була Олександра Мороз із колгоспу імені Чкалова. Їй було про це говорити з ветеранами праці Г. Я. Борозинцем і Л. Р. Маринич: про методи праці, секрети майстерності доярок, проблеми тваринництва.

На знімку (зліва направо): доярки-тритисячниці Г. Я. БОРЗИНЕЦЬ, О. А. МОРОЗ і Л. Ф. МАРИНИЧ.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

НА ФЕРМАХ —
МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

КРАСИВІ У РОБОТІ

доярки комсомольсько-молодіжного колективу МТФ Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району.

В ПРОБНИЧІ показники колективу МТФ Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату — одні з найвищих у районі. І це закономірність, вірніше, традиція, яка міцно вкорінилася в комсомольсько-молодіжному колективі, очолюваному Марією Микитчук. Минулого року їм довелося найкращих результатів у районі, поєві друге місце в обласному змаганні: було надано по 3622 кілограми молока на корову. Багато років поспіль цей колектив серед лідерів.

Словом, мова йде про стабільність, котра є ознакою високого професіоналізму і, що не менш важливо, ентузіазму, ініціативності. За останні два роки на ферму прийшли одинадцять чоловік, значну частину яких становлять молоді доярки. Здавалося б, зміна поколінь негативно вплине на виробничі показники. Але цього не сталося. Справа тут не тільки в хорошій організації праці, а й у ставленні людей до роботи.

Кожна доярка прекрасно розуміє цінність кормів ініційної зміни, який передувало посушливе літо. Отже, потрібно економити. Але так, щоб це не відбилося на продуктивності тварин. Ветеран колективу Текля Ремавівна Макуха якось сказала:

— Потрібно знати кожну корову, не роздавати кормів без розбору.

Якщо котрась із доярок розсміє дододу корми, тут це сиріймається як надзвичайна подія.

П'ять років тому на фермі було впроваджено механічне доїння корів. Перехідний період, як відомо, найважчий, надовго він запам'ятався дояркам. Ще й півні кілька груп старих корів доять вручну. Тому особливо турбуються про формування високоякісного стада. Це вже сфера діяльності зоотехніка-селекціонера Марії Микитчук. Давно вже тут не закупляють теличок «на стороні». Та не тільки селекційною роботою займається Марія Микитчук. Лекції, які вона читає тваринникам, стають їм у пригоді на практиці. Групокомсорг Марія Микитчук каже:

— Це для нас, молодих, хороша школа господарювання.

Чітка організація праці — фактор найголовніший, але не єдиний. З першого березня приймає групу корів молода доярка Люба Лисенко. І згадає добрим словом шкуру її доброзичливу наставницю Теклю Романівну Макуху. В Ольги Рудиченко наставницю Антоніна Миколаївна Борзова. Є кому вчити молодь, є з кого їй брати приклад.

Конкуренція професійної майстерності майстрів машинного доїння на фермі — традиція. Вони допомагають об'єктивно оцінити рівень кваліфікації кожної доярки. Дітятам, котрі досягли найкращих результатів, підписується класність. Стимул? Безперечно. А крім того, прекрасна можливість обмінятися досвідом, хоча й у повсякденній роботі секретів одна від одної, не тримають.

Не згадає вогник соціалістичного змагання серед доярок. Сьогодні червоний прапор у районі майорить на честь Т. Р. Макухи, яка надоліла за січень по 375 кілограмів молока від корови. Пишаються своєю наставницею Люба Лисенко та її подружки. І кожна прагне випередити ветерана. Тривчі на місцях підбиваються підсумки змагання за декаду, а лідерів вручається перехідний червоний вмісел. До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна колектив зобов'язався виконати п'ятирічне завдання.

Думають і про перспективу. Цього року починається будівництво нового чотирипрядного приміщення ферми. І найголовніше — спорудять новий, добре оснащений кормоцех. А це ой як важливо, адже кормоцех, яка функціонує шість, не повністю задовольняє виробничі потреби.

Будуватиметься й новий чотириквартирний будинок. поки що у відділку існує проблема з житлом, тому питання добробуту трудівників — не на останньому місці. І молоді тут стає все більше й більше.

Отак і живуть щодня доярки з комсомольсько-молодіжного колективу. Живуть турботами, надіями і думкою про завтрашній день.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунар».

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р. Четвер, 14 лютого 1980 року № 20 (2748). Ціна 2 коп.

ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

ЦК ВЛКСМ, Мінсільгосп СРСР, Мінводгосп СРСР, Держкомсільгосптехніка СРСР, Держпродфоссега СРСР, надаючи винятково важливого значення підвищенню ролі комсомольських організацій, органів сільського, водного господарства, Держкомсільгосптехніки і професійно-технічної освіти в розв'язанні завдання повного забезпечення аграрного сектора народного господарства кваліфікованими технічними кадрами, створення надійного резерву їх у кожному господарстві, повсюднему практичному втіленні в життя лозунга «Живеш на селі — знай техніку!», постановили провести з 1 березня 1980 року по 1 травня 1981 року Всесоюзний огляд технічної підготовки сільської молоді.

Постанова зобов'язує ЦК ЛКСМУ союзних республік, крайкоми, обкоми, міськоми, райкоми комсомолу, Міністерства сільського господарства союзних і автономних республік, Міністерство радгоспів Української РСР, крайові та обласні управління сільського господарства, Міністерства меліорації і водного господарства союзних республік, головні управління, управління та об'єднання меліоративного і водогосподарського будівництва, державні комітети по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства союзних і автономних республік, крайові, обласні, районні виробничі об'єднання і відділення держкомсільгосптехніки, державні комітети союзних республік по профтехосвіті, республіканські (АРСР), крайові, обласні управління профтехосвіти, рекомендує Раді колгоспів Молдавської РСР забезпечити проведення Всесоюзного огляду на високому організаційному рівні, наполегливо і послідовно втілювати в життя лозунг «Живеш на селі — знай техніку!», добиватися, щоб кожен молодий житель села в хіді огляду оволодів технічною спеціальністю, а молодий механізатор — суміжною професією, необхідними знаннями в галузі технології виробництва, умів застосовувати їх на практиці.

У ході всесоюзного огляду основна увага повинна бути зосереджена на:

- широкому залученні юнаків і дітей до руху за оволодіння сільськими технічними професіями, підвищенні якості технічної підготовки сільської молоді;
- підвищенні кваліфікації і професійної майстерності молодих сільських трудівників;

ЦК ВЛКСМ, Міністерство сільського господарства СРСР, Міністерство меліорації і водного господарства СРСР, Державний комітет СРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства, Державний комітет СРСР по професійно-технічній освіті прийняли постанову «Про проведення Всесоюзного огляду технічної підготовки сільської молоді».

своєчасному працевлаштуванні випускників СПТУ, загально-освітніх шкіл, курсів механізаторського всеобучу і закріпленні їх у сільськогосподарському виробництві.

З цією метою комсомольським організаціям спільно з господарськими органами необхідно:

- провести старанний аналіз технічної підготовки молодих жителів села віком до 30 років, залучити юнаків і дітей, які не мають технічної спеціальності, до організованих форм навчання;
- організувати добір і направлення молоді за комсомольськими путівками в сільські профтехучилища, забезпечити своєчасне й безумовне виконання народногосподарських планів, їх комплектування;
- вжити заходів для розширення мережі районних, міжгосподарських навчальних комбінатів, філіалів СПТУ, курсів, гуртків механізаторського всеобучу безпосередньо в господарствах, зміцнювати їх викладацькими кадрами з числа спеціалістів сільського господарства і довідчених виробничиків, організувати шефство над пресектуванням і спорудженням будинків навчально-курсових комбінатів та навчальних класів;
- створити в навчальних комбінатах, філіалах СПТУ, на курсах і в гуртках міжсеобучу позастатутні комсомольські організації, підвищувати їх роль в організації навчально-виховного процесу;
- удосконалювати організацію виробничої практики учнів СПТУ, слухачів навчальних комбінатів, курсів і гуртків механізаторського всеобучу. Проводити її, як правило, на

базі передових колгоспів, радгоспів, підприємств системи Держкомсільгосптехніки і водогосподарських організацій;

— добиватись ефективності професійної орієнтації, поліпшення трудового виховання школярів, прагнути, щоб кожен випускник сільської середньої школи, який пройшов курс вивчення сільськогосподарської техніки за затвердженою програмою оволодів у сільському профтехучилищі професією механізатора із скороченим строком навчання, активно підтримувати старшокласників, які виявили бажання під керівництвом досвідчених механізаторів працювати в період літніх канікул на техніці. Подавати допомогу в обладнанні кабінетів механізації, навчально-курсових кабінетів трудового навчання і професійної орієнтації, зміцнювати матеріально-технічну базу учнівських виробничих бригад, таборів праці й відпочинку;

— активно залучати всіх молодих сільських трудівників до шкільно-комуністичної праці, передового досвіду, економічних знань, на курси підвищення кваліфікації, до університетів сільськогосподарських знань. Більше уваги приділяти освоєнню механізаторами других і суміжних професій;

— організувати роботу по підвищенню кваліфікації і повнестатейі трактористів-машиністів, шоферів, меліораторів, тваринників і конюхів за їх своєчасним проведенням;

— регулярно проводити конкурси професійної майстерності, добиватись їх масовості;

— розвивати серед сільської молоді раціоналізаторство і винахідництво, сільськогосподарське дослідництво;

— дбати про створення необхідних умов для праці, побуту, відпочинку і навчання для випускників СПТУ, їх філіалів, курсів і гуртків механізаторського всеобучу;

— взяти під контроль практику застосування пільг, встановлених державою для молодих механізаторів, закріпити за кожним з них досвідченого наставника;

— всемірно розвивати соціалістичне змагання серед молодих механізаторів за досягнення високої продуктивності праці, максимальне використання технічних можливостей машин, економію пально-мастильних матеріалів і коштів на ремонті

[Закінчення на 2-й стор.]

З іменем Леніна — на труд і на подвиг

Обласними конференціями завершилися звіти і збори в комсомолі, які стали важливою подією з життя молоді республіки. Про їх підсумки, питання, які були в центрі уваги делегатів, основні напрями роботи комітетів ЛКСМУ кореспондентки РАТАУ розповіла перший секретар ЦК комсомолу України А. І. КОРНІЄНКО.

Два роки, що минули з часу попередніх звітно-виборчих конференцій, були для республіканської комсомольської організації надзвичайно важливими і насиченими. Вони пройшли під знаком боротьби за виконання історичних накреслень XXV з'їзду КПРС, постанови листопадового (1977 р.) пленуму ЦК Компартії України в питаннях поліпшення комуністичного виховання молоді, рішення XVIII з'їзду ВЛКСМ. У цей період були відзначені 60-річчя ювілей ВЛКСМ і ЛКСМУ.

Звіти і збори ще раз переконливо продемонстрували єдність і підтримку молодим поколінням республіки мудрої внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянської держави, гаряче схвалення багатогранної діяльності Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК на чолі з вірним продовжувачем ленінської справи Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим, готовність юнаків і дівчат примножувати вклад у зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини.

Виязом величезної партійної уваги до життя, справ і турбот комсомолу республіки стала участь у роботі конференції відомо-даліньк працівників ЦК Компартії України, секретарів і членів бюро обкомів партії, керівників радянських і господарських органів, ветеранів партії і комсомолу, наставників молоді.

На конференціях, що відзначалися діловим настроєм, високою активністю, відбулась ґрунтовна, заінтересована розмова про діяльність комітетів комсомолу по виконанню рішень партії, постанови Центрального Комітету КПРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», рішення з'їздів ВЛКСМ і ЛКСМУ, здійснення плану десятилітньої програми, визначено чергові завдання у світлі рішень листопадового (1979 р.) пленуму ЦК КПРС і грудневого (1979 р.) пленуму ЦК Компартії України, памічено шляхи вдосконалення стилю роботи комітетів ЛКСМУ.

Особливого значення конференціям надало те, що проходили вони в період широко розгорнутої підготовки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Тому питання гідної зустрічі ювілею вождя були в центрі уваги їх учасників.

Значне місце в обговоренні діяльності комітетів комсомолу зайняли питання розвитку соціалістичного змагання, участі молоді в боротьбі за підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

У більшості областей делегати памітили конкретні рубежі, яких комсомольські організації, молоді виробничники мають досягти у завершальному році п'ятирічки. Багато уваги було приділено формуванню у молоді марксистсько-ленінського світогляду, розробці і реалізації комплексної програми залучення її до науково-технічної творчості, підвищенню ролі комсомольських організацій у додержанні режиму економії матеріально-сировинних і паливно-енергетичних ресурсів, у підготовці висококваліфікованих спеціалістів, участі студентів і учнів у суспільно корисній праці.

З задоволенням відзначили делегати Ворошилоградської, Донецької, Дніпропетровської обласних конференцій зростаючі масштаби комсомольського шефства над вугільною промисловістю Донбасу. Лише за минулий рік за комсомольськими путівками сюди прибуло близько шести тисяч молодих добровольців з усіх областей республіки.

Про проблему механізаторських кадрів, розвиток наставництва, поліпшення профорієнтаційної роботи, шляхи закріплення молодих трудівників на селі, організацію їх дозвілля йшла мова на звітно-виборчих конференціях Вінницької, Ровенської, Полтавської, Чернігівської, Тернопільської, Хмельницької та інших областей. За звітний період досвід Київської обласної комсомольської організації по розвитку руху «Тваринництво — ударна справа комсомолу» схвалено ЦК комсомолу республіки і ЦК ВЛКСМ. За комсомольськими путівками в цю галузь щороку направляється більше тисячі юнаків і дівчат.

У ході звітно-виборчих кампаній відбулась заінтересована розмова про шляхи дальнєгого організаційно-політичного зміцнення комсомольських організацій. У республіканському комсомольському організації, що налічує нині в своїх рядах 6,5 мільйона чоловік, тільки в минулому році влилося понад 840 тисяч кращих молодих робітників, колгоспників, учнів. Поліпшилася склад комсомольських кадрів і активу.

Однак, як підзначалося у виступах, окремі комітети комсомолу працюють ще слабо, безініціативно, їх захльостують паперотворчість і засідателська метушня, мають місце випадки порушення комсомольськими трудові і громадської дисципліни, Статуту ВЛКСМ.

Комітети комсомолу підбили підсумки звітів і зборів, розробили і здійснюють заходи по реалізації пропозицій і критичних зауважень, висловлених на зборах у первинних організаціях, районних, міських і обласних конференціях.

ЖИВЕШ НА СЕЛІ — ЗНАЙ ТЕХНІКУ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Всесоюзний огляд завершиться Всесоюзним екзаменом сільської молоді з технічної підготовки, який буде проведено з 1 березня по 1 травня 1981 року.

У цей період буде визначено ступінь технічної підготовки і професійної майстерності сільської молоді, проведено атестацію молодих механізаторів районними постійно діючими атестаційними комісіями у встановленому порядку.

Такими, що склали Всесоюзний екзмен, уважатимуться:

— юнаки і дівчата, які до завершення огляду оволодіють технічною спеціальністю;

— молоді механізатори, меліоратори, які в ході огляду підвищать свою класність або успішно закінчать школи комуністичної праці, передового досвіду, економічних знань, курси по вивченню нової техніки та інші форми підвищення професійної майстерності.

Для нагородження переможців огляду серед республіканських, крайових, обласних, міських і районних комсомольських організацій, первинних комсомольських організацій колгоспів, радгоспів, інших сільськогосподарських підприємств, організації і підприємства меліорації та водного господарства, Держкомсільгосптехніки, СПТУ, а в районах, областях, краях, республіках — на робочих планерках, нарадах молодих механізаторів.

Редакції газети «Комсомольская правда», журналів «Сельский меха-

нізатор», «Сельская молодежь», «Профессионально-техническое образование», республіканських, крайових, обласних молодіжних газет і журналів, редакції центрального та місцевого радіомовлення і телевізійних передач для молоді покликано широко висвітлювати хід огляду, розповідати про досвід спільної роботи комсомольських організацій, господарських органів, органів професійно-технічної освіти по розгортанню масового механізаторського всеобучу сільської молоді, широко залученню юнаків і дівчат до боротьби за високоєфективне використання сільськогосподарської техніки.

Встановлено, що переможцями серед первинних, районних, міських, обласних (крайових, республіканських) комсомольських організацій визнаються організації, які забезпечили:

— навчання найбільшої кількості сільської молоді віком до 30 років технічних спеціальностей;

— активну участь юнаків і дівчат у проведенні механізованих польових робіт;

— постійне зростання кваліфікації молодих механізаторів, участь кожного з них у конкурсах професійної майстерності.

Вирішено підсумки огляду і екзамєну на місцях підбити у квітні 1981 року на відкритих комсомольських зборах колгоспів, радгоспів, інших сільськогосподарських підприємств, підприємств меліорації і водного господарства, Держкомсільгосптехніки, СПТУ, а в районах, областях, краях, республіках — на робочих планерках, нарадах молодих механізаторів.

Редакції газети «Комсомольская правда», журналів «Сельский меха-

нізатор», «Сельская молодежь», «Профессионально-техническое образование», республіканських, крайових, обласних молодіжних газет і журналів, редакції центрального та місцевого радіомовлення і телевізійних передач для молоді покликано широко висвітлювати хід огляду, розповідати про досвід спільної роботи комсомольських організацій, господарських органів, органів професійно-технічної освіти по розгортанню масового механізаторського всеобучу сільської молоді, широко залученню юнаків і дівчат до боротьби за високоєфективне використання сільськогосподарської техніки.

ЦК ВЛКСМ, Міністерство меліорації і водного господарства СРСР, Державний комітет СРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільськогосподарства і Державний комітет СРСР по професійно-технічній освіті висловили тверду впевненість, що комсомольські організації, юнаки і дівчата села візьмуть активну участь у Всесоюзному огляді і екзамєні технічної підготовки сільської молоді, внесуть гідний вклад у боротьбу за втілення в життя ленінської аграрної політики Комуністичної партії Радянського Союзу.

Молоді виборці в агітпункті.

Тетяні Клименно односельці виявили довір'я — назвали кандидатом у депутати обласної Ради народних депутатів. На знімку: плановик колгоспу імені Мічуріна Ноогердівського району Т. КЛИМЕНКО. Фото І. КОРЗУНА.

МІЯ ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«ЧИ ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ЕЛЕКТРИКА?»

У рейдовому матеріалі під таким заголовком, надрукованому в «Молодому комунарі» за 15 грудня 1979 року, критикувалась Кіровоградська контролі «Сільгоспкомплент» обласільгосптехніки за нееконномне витрачання електричної енергії.

Як повідомив керуючий контролею Б. Максимов, виступ газети обговорено на засіданні технічної ради. Критику визнано справедливою.

Для постійного контролю за економним витрачанням енергії в об'єкті створено спеціальну комісію, яку очолює головний інженер В. Горюхов. Їй доручено разом із керівниками дільниць щомісяця перевіряти хід боротьби за економне витрачання струму. Результати перевірок розглядатимуться на засіданні технічної ради.

Розроблено заходи, що сприятимуть раціональному використанню електроенергії. Зокрема, на складах будуть встановлені групи освітлювальних щитків, що включатимуться в разі необхідності; економно - розвантажувальні операції з допомогою козлового крана спорочуватимуться за рахунок використання цих робіт автономно-вантажувачем; суоро контролюватиметься час вмикання і вимикання освітлення на території бази. До 15 лютого нинішнього року планується ввести в дію котельню для обігрівання приміщень, яка працюватиме на рідкому паливі.

НАЙГЛИБШЕ ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

ПІДБИТО ПІДСУМКИ ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ НА КРАЩУ ПРОПАГАНДУ КНИГ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ І ПРОПАГАНДИ В 1979 РОЦІ.

«Книга йде поруч людини все життя. Не випадково її називають другим порадином. Це дитина тільки вчиться розуміти навколишній світ, а вже батьки, вихователі вводять у нього, читаючи книги... Минають роки, зростає людина, збагачується життєвим досвідом, і завжди поруч — книга».

Ці хвилюючі рядки — з передової статті командирської районної газети «Прапор Леніна». Зміст їх багато в чому розкриває один із цікавих напрямків роботи газет обласі по пропаганді літератури, а саме: формування в людей усвідомлення неперехідного значення книги в нашому житті, любові до неї як до найглибшого джерела знань. Так, саме книга, і в першу чергу вона, допомагає кожному з нас пізнавати людей, відчувати і розуміти прекрасне, виявляти і розвивати свої природні здібності, обдарування. Такі небуденні думки часто зустрічаються у багатьох публікаціях періодичних видань — будь то тематичний огляд літератури чи відгук читача на щойно прочитаний твір.

Особливо помітне місце на сторінках видань відводиться пропаганді творів В. І. Леніна, книг про його життя і діяльність.

Якщо говорити мовою цифр, то всього торік книжка газета представила на своїх сторінках в середньому по 100—110 назв книг різної тематики. І найпомітніше місце відведено пропаганді суспільно-політичної літератури. З номера в номер йшла ціка-

ва і хвилююча розмова про книгу Л. І. Брежнєва «Ціліна». Своїми думками, враженнями від прочитаної поділилися колишні цілинники, ветерани колгоспного руху, передовики виробництва, молоді хлібороби. У більшості газет надруковано і розповіді про героїв «Ціліни» Данила Нестеренка, Василя Рагузова та інших.

Зноміж матеріалів, представлених на конкурс, видібно відрізняється добробок сільгосподської міськрайонної газети «Наддніпряньська правда». Тут діє опорний пункт республіканського видавництва «Дніпро», а про його роботу, про діяльність місцевого відділення Товариства книголюбів, про досвід роботи працівників книжкових магазинів та бібліотек періодично розповідається в тематичній сторінці «Книголюб».

Великий розділ у пропаганді книги займає ознайомлення читачів із життям, творчими задумами письменників, особливо виділено із нашого краю. Приказом тут може послужити позукарїнська районна газета «Радянське село». Протягом року на її сторінках опубліковано чимало цікавих кореспонденцій до ювілеїв О. Пушкіна, М. Островського, М. Бажана, письменників — гоетей району Євгена Долматовського, Василя Колаченка, Віталія Логвиненка, Євгена Доломанова — представлено в тематичному розвороті.

Широко пропагують сучасну радянську політику і художню літературу, постійно зміцнюють свої зв'язки з книжковими магазинами, видавництвами, удосконалюють систему подачі літературної критики, використовуючи при цьому різноманітні публіцистичні засоби, редакції новоархангельської, новоміргородської, головківської, ульяновської, утінської районних газет. І все ж перевага віддана тим засобам масової інформації і пропаганди, які оперативно і дохідливо пропитували літературу про соціалістичний спосіб життя, про боротьбу радянського народу за здійснення соціально-економічної політики партії.

Серед редакцій міськрайонних, районних газет і районного радіомовлення першу премію в сумі 80 крб. присуджено редакції світловодської міськрайонної газети «Наддніпряньська правда», другу премію в сумі 60 крб. — редакції компаніївської районної газети «Прапор Леніна», третю премію в сумі 40 крб. — редакції новоукраїнської районної газети «Радянське село».

Заохочувальними преміями (по 35 крб. кожна) відзначено редакції новоархангельської районних газет та редакцію Олександрійського районного радіомовлення.

Три дні на Кіровоградщині перебувала група журналістів обласних молодіжних газет України. Гості познайомилися з досвідом роботи редакцій обласних газет «Кіровоградська правда» та «Молодий комунар» по комуністичному вихованню молоді. Питання партійного керівництва комсомолом, удосконалення стилю роботи райкому ЛКСМУ в період підготовки до 110-ї річниці В. І. Леніна, підготовки та проведення Всесоюзної Ленінської перевірки та інші були обговорені у Ленінському районному комсомолу обласного центру.

Газетярі були також гостями комсомольської організації заводу «Червона зірка», здійснили екскурсії на хутір Надія та в село Павлівш Онуфріївського району.

На знімку: група журналістів у Павлівші, в школі імені В. О. Сухомилинського.

Фото І. КОРЗУНА.

ДО ДНІВ КУЛЬТУРИ ЧССР В СРСР

СВЯТО БРАТНЬОЇ КУЛЬТУРИ

З 25 лютого по 5 березня в нашій країні проходить День культури Чехословацької Соціалістичної Республіки. Вони присвячені 35-й річниці визволення Чехословацької Радянською Армією від шведсько-фашистських загарбників і 10-й річниці підписання нового Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між СРСР і ЧССР. Організатором щорічних Днів є Міністерство культури Словацької Соціалістичної Республіки.

З Чехословацькою в нашу країну приїде велика група діячів культури і мистецтва.

У Великому театрі в Москві і Київському театрі опери та балету імені Т. Г. Шевченка прийдуть гастролі Словацького національного театру з Братислави, який відзначає цього року свій 60-річний ювілей. На його сцені виступили такі чудові майстри оперної сцени, як Дворжак, Губант, Айтматов, Юнчак, що з успіхом виступали в багатьох оперних театрах світу.

У Москві, Уфі, Ульяновську, Волгограді виступили Словацький камерний оркестр, завідувач ансамблем рідного існування він дав майже тисячу концертів. У його репертуарі — музика Прокоф'єва, Віталія, Генделя, Баха та багатьох інших композиторів. В одному із своїх інтерв'ю художник керівник колективу Богдан Верхал сказав:

— У мене багато друзів серед радянських музикантів. Особливо дружба мене зв'язує з Володимиром Співком. Він виступав з нашим оркестром, коли приїздив у Братиславу. В Радянському Союзі ми гастролували вже п'ять раз і завжди приносили з братньої країни найтепліші спогади...

У Воронежі дасть концерт ансамбль народної танцю «Вршатець».

Вокально-інструментальний ансамбль «Моді» — один із найпопулярніших у чехословацької молоді — виступить в Ашхабаді та Баку, а ансамбль «Модус» — у Тольятті та Волгограді. Радянські любители естрадної музики зможуть побувати також на концертах Карела Готта, Гелени Вондракорової, Ганси Загороної і Петра Ресана.

Чехословацька культура буде представлена й ляльковим театром з міста Градец Кралове, котрий дасть вистави для дітей і дорослих у Москві і Рязані.

У рамках Днів культури ЧССР в СРСР відбуються виставки картин і графіки сучасних чеських та словацьких художників, буде організовано виставки книг, кераміки, театрального плаката, весільно-весільного чехословацького сина та біжутерії.

Також лише деякі заходи щорічних Днів культури ЧССР в СРСР. Усього ж у Радянській Союзі приїде понад тисячу представників чехословацької культури, «географія» їхніх виступів — від Москви до Иркутська.

О. СПІРІН,
власкор АПН.
Братислава.

ЗАВЕРШИЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ВИКОНКОМУ ВФДМ

КОПЕНГАГЕН. (ТАРС). Тут завершилося засідання виконкому Всесвітньої федерації демократичної молоді. Понад 190 представників 74 національних і 12 міжнародних організацій молоді всіх континентів протягом трьох днів обговорювали найважливіші проблеми сучасності, намітили завдання в боротьбі за мир, зніпиринення гонки озброєнь і за роззброєння, за національну незалежність, демократію і соціальний прогрес.

У роботі виконкому брала участь делегація радянської молоді. Питання боротьби за мир, розрядку міжнародної напруженості зайняли центральне місце в ході дискусії. Делегати схвалили денірацію по проблемах миру і роз-

зброєння, в якій дали високу оцінку послідовній політиці миру, що її провадять соціалістичні країни, рішуче засудили ворожу справу миру і розрядки діяльність адміністрації США і мілітаристських кіл НАТО.

У документі підкреслюється, що політика китайського керівництва являє собою постійно зростаючу загрозу миру і міжнародній безпеці, змикається з політикою імperialістичних кіл США і НАТО.

Учасники засідання виконкому ВФДМ заявили про свою рішучу підтримку справедливої боротьби народів і молоді країн Азії, Африки і Латинської Америки.

У резолюції щодо Афганістану висловлено гачу солідарність і рішучу підтримку процесу революційних перетворень, які відбуваються в країні.

У денірації щодо Олімпійських ігор рішуче засуджується пропагандистська кампанія адміністрації США, спрямована на підрив міжнародного олімпійського руху.

Успішне проведення Олімпійських ігор у Москві, гозориться, зокрема, в цьому документі, стане важливим вкладом у зміцнення розрядки міжнародної напруженості. Ми звертаємось до всієї молоді світу, підкреслюється наприкінці денірації, із закликом подати повну підтримку проведенню Олімпіади-80 у Москві і внести активний вклад у зміцнення олімпійських ідеалів.

ПОДІЇ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАР

ВИКРИТТЯ

ЛЮДИНА, ЯКА КРАДЕ КИСЕНЬ

Ім'я його — Даниїл Кейт Людвіг, йому давно за вісімдесят, а багатство його оцінюється від 3 до 5 мільярдів доларів. Відомі тільки дві його фотографії: за гроші багачіві вдається забезпечувати свою незвідомість. Живає він тихо, але діяльність його досить небезпечна. Справа в тому, що 1967 року всього за три мільйони доларів він придбав значну частину амазонських джунглів, засну-

вав компанію і став виробувати ліси. За десять років було знищено 11 мільйонів гектарів. Вчені підраховували, що джунглі Амазонки, де росте третина дерев планети, за рік виробляють 50 процентів світового запасу кисню. Наслідки знищення цих лісів, на їх думку, можна порівняти з наастрофою, яка може статися, якщо висохне один із окрїнів.

(АПН).

ЗА РЕЦЕПТОМ ТЕЛЕЕКРАНА

Недавно по першій програмі австрійського телебачення (ОРФ) був показаний черговий теледебатив «Деррік». Цього разу злочинець спокійно розправляється з власною дружиною, штовкаючи її під колеса автомашини. І, як звичайно, не залишає ніяких слідів. Слідчий і тут демонструє своє мистецтво у розритті складного злочину.

Продовження фільму відбулось наступного дня... У самому центрі австрійської столиці під

колена груванка потрапила жінка, яка стояла біля переходу, ченаючи зеленого сигналу світлофора. Під штовкнув під машину невідомий чоловік, який таким чином точно повторив у житті те, що напередодні побачив на екрані телевізора. У керівництва ОРФ один аргумент — згідно з проведеним опитом серія «Деррік» збирає біль екранів найбільшу кількість телеглядачів. Було б цікаво, а там хоч трава не росте!

(АПН).

Вежа з годинником — символ інлязства Абу-Дабі, одного із семи невеликих князівств, що входять до складу Об'єднаних Арабських Еміратів. Фотохроніка ТАРС. Франція. Восьмигодинний всюдихід демонструється в Салоні гірськолижного спорту в Парижі. Машина може рухатися по землі, снігу, воді. Фото АП—ТАРС.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

Прага

З районного міста Свідниц, що лежить у передгір'ях Карпат, почався традиційний похід студентів словацьких вузів на перевал Дунла, або, як його тут називають, «ворота свободи». 35 років тому на Дунлі йшли заперки бачі військ 4-го Українського фронту Радянської Армії і 1-го Чехословацького армійського корпусу за визволення країни від фашизму.

Нью-Йорк

Тут відкрилася національна конференція Союзу молодих робітників за визволення — американського комсомолу, який відзначає в ці дні десятиріччя з дня свого заснування. Вона присвячена питанням вироблення стратегії молодіжного руху Сполучених Штатів у новому десятиріччі, місцевим проблемам американських юнаків і дівчат.

Виступаючи на конференції, національний голова організації Дик Стіл розповів про славний шлях, пройдений передовим загоном молоді і студентів США, спинивши на поточних завданнях Союзу в світлі президентських виборів, що мають відбутись цього року. Стіл піддав гострій критиці політику адміністрації США, яка посилює наступ на життєві інтереси трудящих і молоді на догоду військово-промислому комплексові.

На конференції з вільним словом виступив генеральний секретар Компарії США Гес Холлі, який закликав американців виступати проти імperialістичних замірів Вашингтона.

УМАНСЬКА «АНОМАЛІЯ»

ІСТОРИЧНИЙ НАРИС

Пролог

Хтось сміливо постукав у шибку. Карін із жалем розплющив очі, усе ще в полоні сну, переборюючи бажання знову припасти до подушки, прислухався. Може, неспалося? Ні, стук повторився. Накинувши на плечі піджак, Сергій підійшов до вікна. Мороз ще не встиг познігати розмалювати все скла своїми казковими візерунками, і Карін розглядав, як химерно пританцювуючи від холоду (грудень 1921 року адарив тріскучими морозами) тупцював за шибкою чоловік у шкіряній. Сергій упізнав кремезну постать товариша по роботі Пазла Тимофєєва, колишнього моряка, тепер елісаветградського чекіста. Поглянув на стінний годинник. Шоста ранку. Швидко одягнувся і вискочив на вулицю.

— Що трапилось?

— Збирайся. Тебе Горожанін терміново викликає до Миколаєва.

Розпитувати, що до чого, Сергій не став. Раз викликають — значить, треба.

Через кілька годин по тому елісаветградські чекісти провели облаву на Мотузянці — в районі, де в землянці робітника ельвортівського заводу Бориса Познякова квартирував Сергій. Розшукували кількох осіб і серед них елегантно одягнену худорляву жінку років тридцяти, яка також цікавилася у жителів Новомиколаївки та Мотузянки, де живе Черненко... Але незнайома разом з іншими підозрілими ніби крізь землю провалилася.

...Черненко, як такого, насправді не існувало. Під цим прізвищем молодий елісаветградський чекіст Сергій Карін розкрив і допоміг ліквідувати пелюріаске підпілля у повіті.

В революцію

Подвір'я елісаветградського військкомату. Осібно, купками стоять дсбровольці, майбутні воїни Червоної Армії. До них підійшов кремезний, оперезаний кулеметними стрічками моряк. Він зупинився біля високобайрацьких добровольців. Іван Заєць, Олександр Фабрикс, Сергій Карін та ще кілька сільських хлопців з цікавістю обертаються на його голос.

— Я командир бронепоезда «Смерть білим!». Правда, його ще не існує, але він буде! Хто хоче служити в команді бронепоезда? Дамо білкам прикурити. Ну, хлопці?

Усі ніяково поглянули один на одного. Спокуслива пропозиція. Сергій на мить уявив себе оберезаним кулеметними стрічками...

— Та ми...

— Що? Стріляти не вмієте? Навчимо. Не біда. Було б із чого, — додав з ледь відчутною гіркотою в голосі матрос. — То як? Згода?

Юнаки переглянулись:

— Згода!

Так Сергій Карін став бійцем бронепоезда «Смерть білим!». Якраз у цей період тяжких боїв не було, і новобранці брали участь тільки в невеличких сутичках з кількома загонами махновців, які пробивалися до Чорного лісу.

Трапилось так, що вперше зивела Каріна з червоноармійських лав не куля, а хвороба. Приїзжав до ліжка тиф, яким перехворіла майже вся команда...

Знайшлися в селі люди, які повідомили денікінської контррозвідці, що у Високих Байраках переховується хворий червоноармієць...

...Дев'ятнадцятого грудня у двері хатини багатодітного селянина Каріна загупали:

— Відчиняй! Є діло!

— Хто там серед ночі? — спокійно озвєсся Тарас Карін, спостерігаючи, як син похапцем одягається, згодить запобіжник нагана, і замиряє біля вікна.

— Відчиняй, бо гірше буде, — погрозив чийсь голос. — Не відкривай. Ідіть до старости, нехай він прийде. Тоді впушу. Хто знає, що ви за люди.

Під вікнами почулися кроки. Дзенькнуло скло, і морозне повітря увіралося до хати. Темна постать вирізбилася на глі зоряного неба: хтось, обіпершись ліктями на підвіконня, намагався влізти до кімнати. Сергій вистрелив. Незваний гість сповз донизу. Під вікном вилаявся... Згодом чиясь рука обережно покляла на підвіконня гранату з висмикнутим кільцем. Каріні почули, як загупали, віддалячись кроки. Денікінці втікали подалі від вибуху, який ось-ось мав пролунати.

Сергій зрозумів, що добігти до вікна і відкинути гранату подалі не встигне. Збив її подушкою...

Минали секунди, що видавалися вічністю, а вибуху не було. Сергій збгнув — у нього є шанс врятуватись. І в той момент, коли денікінці ще чекали вибуху гранати, вискочив у вікно...

...Через два тижні разом з червоноармійським полком Карін повернувся у Високі Байраки. Садібу батька застав напівзруйнованою, пограбованою...

Тиф усе ж дав ускладнення, і згодом Сергій визнав непридатним до військової служби... Але вже через рік Карін став чекістом.

Ю. ДМИТРЕНКО.

[Далі буде].

ФОТОКАЛЕЙДОСКОП

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

„ВСІ ПРОФЕСІЇ ВАЖЛИВІ...“

«Всі професії важливі — вибирай на смак» — вечір на таку тему відбувся у другому загоні дитячого санаторію «Пролісок», що в селі Озерах. Про професії розповідали самі школярі, виступаючи у

ролі шофера, тракториста, доярки, сталевара, тесляра, шахтаря, лікаря, вчителя, садівника. Свої виступи четверто- і п'ятикласники доповнювали розповідями про роботу своїх батьків, старших братів і

сестер, піснями і віршами, присвяченими улюбленій професії.

Виступали на вечорі і хлібороби. Вони повідали дітям про землю і ціну хліба, про свою нелегку і таку потрібну людям працю.

О. ГАРКУША,
вихователька санаторію «Пролісок»,
Світловодський район.

ВДЯЧНІСТЬ

ДОЗЕМНИЙ
УКЛІН,
УЧИТЕЛЮ!

Зустріч — це завжди радість. Зустріч зі старими друзями — радість подвійна. А з наставниками, учителями — то вже велике свято. Саме таким святом став традиційний вечір зустрічі випускників у Кіровоградській середній школі № 34 імені В. І. Леніна.

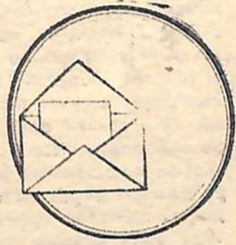
Мало не всі професії, що є на землі, представили гомінливе студентське плем'я та молоді робітники. Тут і «фізики», і «лірники»: будівельники, токарі, майбутні конструктори, пілоти, політрафіковики, геологи, офіцери, лікарі... Лише випускники минулорічного нашого 10-ї класу вважалися за п'ятнадцятьма спеціальностями. І поміж кожного з нас звернені до вчителів, які, вкладаючи в благородну працю свою весь жар невтомних сердець, озброїли нас знаннями — надійною переплеткою в життя. Тож найперші слова вдячності на вечорі тим, хто вчив нас читати і писати, знайомили із законами розвитку суспільства, тлумачили записи Ома і Ампера, хто цього літа виряджатиме в життя шістнадцятитисячний випуск нашої школи — О. Л. Корсунський, Л. Д. Мельничко, М. К. Хижняк, Я. Л. Берман та багатьом іншим.

Дружній педагогічний колектив по праву гордиться своїми вихованцями і робить усе для того, щоб і випускники пізнішого, земліського року стали гідними продовжувачами славних традицій школи, яка носить ім'я дорогого Ілліча. З теплими панувальними словами до випускників 1980 року звертаються директор школи Б. І. Грицель, студент Московського фізико-технічного інституту Олександр Белявін, студентка Харківського інституту радіоелектроніки Наталя Манелюк. Вони закликають до наполегливого оволодіння основами наук, до праці, яка утверджує і робить здійсненними найсміливіші задуми і мрії. Бо зі шкільної стезжини починається шлях у велике життя.

І, ту стезжину, ми не забудемо повік. Спасибі тобі, вчителю, що був ти на ній вірним поводитрем.

Л. МАЛИНОВСЬКА,
студентка Львівського держуніверситету імені І. Франка.

3 пошти відділу
шкільної та студентської
молоді.

З початку року відділ отримав 495 листів.

ДОСВІД

Є ТАКА
ШКОЛА

За профілем виробничого навчання наша школа-інтернат готує кіномеханіків. До послуг учнів — демонстраційний зал на 70 місць, лабораторія, більше десятка кіноапаратів, на яких проводяться практичні заняття зі складання і ремонту окремих деталей. Веде кіносправу учитель трудового навчання Олег Тихонович Осипенко — досвідчений, умілий педагог. Виробничі вихованці експонували навіть на міжнародних виставках юнацької технічної творчості. А недавно досвід роботи викладача узагальнив обласний інститут удосконалення вчителів.

Щороку кілька десятків старшокласників постають перед державною атестаційною комісією і екзамени на здобуття професії кіномеханіка витримують успішно. Шестеро минулорічних випускників уже добре зарекомендували себе на роботі у клубах і будинках культури Кіровограда, Долинського, Олександрівського районів. Ще дванадцятьоро на службі в армії займаються кіносправою.

А недавно, готуючись до місячника оборонно-масової роботи, шкільний комітет комсомолу вирішив уперше провести конкурс на кращого чінодемонстратора. Учасники змагалися у склеюванні фільмокопій, з'ясуваннях і пуску кіноапарата, регулюванні чіткості звуку і зображення, дотриманні правил техніки безпеки. Серед десятикласників, яким запропонували найскладнішу програму, перемогли Михайло Мовчан і Анатолій Лалчук. Серед дев'ятикласників — Кузьма Федченко. Конкурс сприяв популяризації професії.

Б. ЯРОМЕНКО,
директор Олександрівської школи-інтернату.

СЛОВО
ПРО ТОВАРИША

МУЗИКА
В ДУШІ

За вікном хазайнувала примхлива зима, а тут, у кімнаті, багатоголоссям звуків хвилювалося літо. Мелодія, що линула з сопілки чарівника, збуджувала в уяві картини сонячної днини: то спокійно відзеркалювало плесо озера, а на березі паслася худоба, ліниво пощипуючи траву, то надлізав легенький вітерець і перешіптувався з листочками: то шугала у небо пієчка жайворонка і линула звіти на розміллі від сонця земляно...

Дивовижними були пальці музиканта, які то рухалися з величчю лебедів, то зривались у нестримному ритмі.

Чарівник той — студент III курсу музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту Артур Заруба.

...Ми зустрілися з ним не відразу. Артур має обмаль вільного часу, він учасник народного оркестру народних інструментів, камерного хору, вокально-інструментального ансамблю. Хлопець однаково зрозуміла і близька різна музика: класична, джазова, естрадна.

Артур просто не пам'ятає себе без гармонії звуків. Коли пішов у перший клас, тоді й почав відвідувати музичну школу. І назавжди запам'ятав першого учителя, який навчив його потної грамоти.

У наш швидкоплинний час, коли так стрімко змінюються зірки і авторитети естради, ми знову і знову звертаємось до вічно живої народної музики. Створімо музику народ, а ми, художники, її лише аранжуємо», — Артур час-то згадає ці слова улюбленого композитора і сам прагне берегти і нести в маси народний фольклор.

Заруба грає на багатьох народних інструментах, та найбільше любить на сопілці. Мріє створити групу сопіляків у Соснівській десятирічці Кіровоградського району, де часто буває. Тут, у школі, він уже звикає до майбутньої праці на педагогічній ниві.

В. ЛИТВИНОВ,
студент пединституту м. Кіровоград.

ТИША НЕСПОКОЮ

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ

ЦЯ РОЗПОВІДЬ ПРО МОЛОДОГО СІЛЬСЬКОГО ЛІКАРЯ, ЩО МЕШКАЄ В КЕТРИСАНІВЦІ БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ. А СКОРІШЕ ВСЬОГО, ЦЕ — КІЛЬКА ШТРИХІВ ДО ПОРТРЕТА ОЛЕКСІЯ ЛЮБАРЯ, ДЕПУТАТА СІЛЬСЬКОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ. ЛЮДИНИ ІЗ СОРОМ'ЯЗЛИВОЮ ПОСМІШКОЮ НА ВІДКРИТОМУ ОБЛИЧЧІ, ОБВІТРЕНОМУ СТЕПОВИМИ ВІТРАМИ ЗИМОВИХ І ВЕСНЯНИХ ДОРІГ, ЯКІВДЕНЬ І ВНОЧІ ТОРУЄ КЕТРИСАНІВСЬКИЙ ТЕРАПЕВТ, ПОСПІШАЮЧИ НА ДОПОМОГУ ОДНОСЕЛЬЦЯМ.

1

Пам'ятаєте, у п'єсі О. Корнійчука «Платон Кречет» головний герой, хірург, любив грати на скрипці. На інструменті, де якого повинна бути особливо чутливою не тільки душа, а й руки.

Олексій Любар теж кохається в музиці. І після напруженого будня, пізно ввечері, він розкриває старенький футляр, дістаючи з нього баян, що виписує перламутровими клавішами. Мелодію підбирає доволіно, трохи схиливши голову набік, мов дослуховуючись до власного настрою, до споминів далекого дитинства, студентських років...

Мажорні акорди світлимим спалахами вихоплюють із його пам'яті легіду усмішку матері, рідне село на Черкащині, сині Карпати, де минула студентська юність. І раманні поля Кіровоградщини, що виколісують на своїх просторах вагони врожаю зернових і цукристих.

Олексій грас тихо і легко, як роблять це музиканти наодинці з музикою. І тільки негальний дещ, який зовсім не помічав, якось швидко і лунко затарабанів у шибки, обіравав вервечку споминів, натомість повернувши думки до сьогоднішнього дня.

І все ж в Олексія і його дружини Людмили (теж лікаря) того вечора настрої був чудовий. Вони весело поспішали до Будинку культури, де мали виступати артисти обласної філармонії. Концерт удався на славу. В переповненому залі олексій вибухав, мов дзвінків хвилі радісного грибова.

— Лікарю! Олексію Федоровичу, чуєте?

— У чому справа? — Хлспчик... Син мій того... поранився. Не знаємо, що робити.

— Ходіте. Ледве встигаючи за Олексієм, батько пояснював невеселу пригоду підлітка. Хлопець, бавлячись зі своїми ровесниками, розпороз собі бік об залізний гак. Рана ви-

вилась серйозною. І сільський терапевт, не вагаючись, взяв у руки інструмент хірурга.

Для малого пацієнта все обійшлося благополучно.

2

Сільський лікар — універсальний медик. Йому доводиться водночас бути терапевтом, окулістом, отоларингологом і навіть хірургом. І найголовніше те, що жодного разу він не має права помилитися. Брак у його роботі недопустимий.

П'ятий рік Олексій Любар очолює колектив Кетрисанівської лікарні. За цей час тут не було жодної материнської смертності.

Донорство виконується на 100 процентів.

Близько 90 процентів населення колгоспів імені Шевченка, імені 40-річної Жовтня та імені Чагалева охоплено профілактичними оглядами.

3

Нерідко трудовий день Олексія Любаря починається із нетерплячого стукоту в двері.

— Олексію Федоровичу, матері дуже погано... Вибачте, що вночі турбую...

У цей час годинник показує пів на третю ночі. Любар посліхом одягається і вже в снігах, натягуючи шапку, хрипким спрощенням голосом говорить коротке і звичне:

— Ходіте.

Його приходу ждуть у насколих селах і хуторах. На нього чекають у лікарні і семи фельдшерських пунктах. Всюди потребують не тільки його допомоги, а й поради, щирою слова. А воно інсді діє, як найефективніший препарат.

Робочий день лікаря іноді закінчується пізно вночі, коли він навшпиньки підходить до ліжка п'ятирічного Толика, ловлячи себе на думці, що частенько зустрічається зі своїм сином, коли той уже спить міцним сном рожевого дитинства. І тоді чомусь в глибині душі народжуються сло-

ва пісні улюбленого композитора Олександра Пахмутова: «Забота у нас така, забота наша проста...»

Ні, не така вже вона і проста, турбота головного лікаря Олексія Любаря. І це було особливо відчутно на початку нинішнього року, коли нечисленний медичний персонал лікарні піднявся на боротьбу із застудними захворюваннями. Кульмінаційні два тижні епідемії грипу нагадували неймовірну напружену фронтівку діб. Без вихідних, без нормованого дня (який закінчувався за лінійкою на якомусь хуторі) вели наступ сільські медики, очолювані Олексієм Любарем. І вони перемогли. А це — найголовніше.

4

Після роботи він бере в руки баян і, повільно розтягуючи малинові м'яхи, добуває з них ту заповітну і прозору мелодію, яка найповніше відповідає його настрою. А коли я залитав Олексія, що йому найбільш подобається, він раптово відповів:

— Тиша.

— Невже ви любите спокій, дорослі без тригору і вітрів нашого часу? — не повірив я.

— Ви мене не так зрозуміли, — усміхнувся ніяково.

— Я люблю тишу світлої пісні, тишу дзвінкого дитячого сміху і тишу ударних буднів. Це — тиша миру і добробуту нашого народу. Без неї неможливий творчий неспокій і, нарешті, як ви сказали, дорога відріз і тривога нашого часу.

Такий він, сільський лікар Олексій Любар. Неговірний, але промовистий добримися справами. І тим напруженими, улюбленими буднями, які народжують тишу життя і спокій. Адже тиша неспокою і спокійна байдужість — поняття різні.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

На знімку: лікар Олексій ЛЮБАР.
Фото В. ГРИБА.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 01238.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолаборація — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індето 01107.

Зам. № 76.

Тираж 54 500.